

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Relationes De Gloriosa Morte Novem Christianorum
Iaponensium**

Pasio, Francesco

Moguntiae, 1612

Eivsdem. Ad P. Ioannem Baptistam Baezam spiritualem Patrem suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68461)

80   RELATIO DE
mulat; Tuis, vt opinor, R. P. alio-
rumq; de Societate Patrum ac fra-
trum sacrificiis, & precibus inter-
cedētibus. Quapropter plurimum
omnibus ac seorsim tibi me debere
profiteor. Quæso vt hæc tua in me
officia constare velis. Vale VII.
Idus Ianuar; MDCIX.

EIVSDEM.

*Ad P. Ioannem Baptistam
Baezam spiritualem Pa-
trem suum.*

HAs R. P. ad te litteras scri-
benti DEVS, precor, adesse
velit. Quartus decimus an-
nus agitur cum Nangasachum pro-
fectus, vt Luciam Benedicto marito
eius demortuo solarer, redii in me-
moriam, sæpe illum auctorem mihi
fuisse, vt Christianus fierem. Itaque
cùm Luciae dixissem velle me Chri-
stiano;

MARTYRIB. IAPON. 81

Christianorum sermonibus operam dare, illa Gomezium hominem de Societate non Sacerdotem accersit. Huius institutionibus certò persuasum mihi est, vnum esse Deum, in cuius ditione sit hoc vniuersum, omnipotentem, qui cælum, terram, cetera procrearit, omniaq; suo nutu administret & regat. Comperi etiam Cames & Fotoques, quos ad eum diem adoraram, ficta esse & vana numina. ad hæc quicquid fecissem, dixissem, cogitasset peruersum fuisse, & cum ratione pugnassem. Constitui ergò ad baptismum accedere, quem mihi P. Petrus Paulus contulit, quo tempore de tanto beneficio multas Deo gratias egi, qui ad eum diem viuere me passus esset. Enixè præterea optabam vt vterque parens, coniunx, liberi, propinqui, & amici mei quamprimum erudirentur diuina doctrina, eamq; complecterentur. Id quod deinde fecerunt, & incredibili mea

F   volu-

voluptate baptismo initiati sunt. Ab
eo tempore cor mihi mirificis sem-
per gaudiis abundavit, cœpique fla-
grare cupiditate totum me, omni-
bus in rebus siue prosperis siue ad-
uersis, diuino arbitrio permittendi.
sentiebam magis ac magis immergi
indies animum in amorem pro-
creatoris sui, atque ardentem deside-
rare, vt, quibuslibet ipse vellet, mo-
dis mos eius volūtati gereretur. Ve-
rum, vt eram multis peccatis coo-
pertus, hæc & alia eiusdem generis
mea vota irrita cadebant, cū ad
perficiendum, quod optabam, vis
animo deesset. Quare assiduis pre-
cibus sanctissimam matrem D. N.
I E S V C H R I S T I Mariam orabā,
vt meam humilitatem, & miseriam
miserata, eundem Dominum no-
strum exoraret, vti ad gloriam ipsi-
us Dei Opt. Max. meam, parentū,
vxoris, ac liberorum vitam ei serui-
endo feliciter consumi vellet: Et
quoties supplicium de fonte aliquo
sumi

Ab sumi spectabam, mecum ipse sic lo-
 quebar. Quid mihi faciendum est,
 quando isti rerum fluxarum causa
 tam immania patiuntur, & tam pre-
 tiosam vitam tam male impēdunt?
 ô vitam acerbam, & miserabilem
 quæ sine fructu finitur! & quanquā
 multarum culparum, nullius bene-
 promeriti essem mihi conscius, assi-
 duo tamen, etiam quoties iter face-
 rē, incendebar desiderio pro Chri-
 sto omnes ærumnas, supplicia, ho-
 minum iniurias, atque insectatio-
 nes, quæ homini in hac vita accide-
 re possint, tolerandi, utque meum
 palam cum fontium cadaueribus
 proponeretur. Huius ut me voti
 compotem faceret, Deum identi-
 dem per immensam suam bonitatē
 obtestabar, ne me, si usu veniret ut
 ipsius honori ac gloriæ seruiens ad
 pænas vocarer, desereret. Spes om-
 nes meæ sitæ erāt in sanctissima Ma-
 tre Domini nostri Iesu Christi Ma-
 ria, quam assiduò obsecrabam, ut

partes sibi sumere dignaretur eiusdem Domini deprecandi, vti pro sua clementia, ac facilitate mihi, parenti, vxori, filiis concederet in ipso, & pro ipso vitam finire. Atque ita totus ab ipso pēdens, quid diuina prouidentia de me fieri decerneret, præstolabar. Contrà verò cū, vt sum imbecillis, corporis necessitatibus, quibus cōflictabar, angerer, eas commutandis locis, & abiectis, ac vilibus operibus faciundis, atq; seruienda apud quempiam seruitute depellere cogitabam: Verūm, Deo suo instinctu auxiliante, his cogitationibus obstiti, postquam mihi ipse persuasi, nullum iam quidem, ad deseruiendum Domino nostro, Yatzuxiro commodiorem, & appositiorum locum esse. Intelligebam enim quamuis hominibus contemptui essem, atque ludibrio, hunc tamen contemptum, atque ignominiam, si ex amore in Deum patienter feratur, omnibus etiam eorum
qui

qui in maxima apud huius seculi
 homines existimatione, & honore
 sunt, dignitatibus fastique ante-
 cellere. Cæterum cùm animo iam
 pacato essem, atque tranquillo, vi-
 sum est Domino, vt ego tantus pec-
 cator eius sancti nominis caussa
 raperer in vincula: qua de re im-
 mensas illi gratias ago. neque pos-
 sum eius in me miserum tam pro-
 pensæ voluntatis, & tam singularis,
 beneficii magnitudinem verbis as-
 sequi: quando quidem sentio Deum
 Opt. Max. his vinculis, velut manu
 iniecta, corporis atque animi mei
 possessionem vsurpauisse. Igitur ab
 eo tempore ad eò totus in eius pote-
 state fui, nihil vt esset quod aut mo-
 lestiam mihi creare, aut mentis sta-
 tum perturbare posset. Quocirca
 quibus verbis tantum beneficium,
 quo me Deus tot peccatis alligatū
 pro sua benignitate complexus est,
 explicare, nedum amplificare pos-
 sum? neque video quid pro eo offi-

cii possim referre. Equidem nolim morbo interire in carcere, siquidem illud esse videtur, quo Deus meo corpore ad suam gloriam sit vsurus. Neq; aliud iam mihi suppetit, quod Domino offeram, præter hoc studium vitæ ad eum diem conseruandæ, quo productus in aciem, ipsius auspiciis, ac præsidio, multa militum millia vnus profligem, & corpore meo, ob ipsius sanctum nomen, veramque cælestem doctrinam propugnata, in eodem cum facinorosis loco, proposito, per has omnes regiones cum maxima gloria eius fama diuulgetur. Ad hæc omnia impetranda adiutricem mihi delegi sanctissimam matrem D. N. I E S U CHRISTI Mariam, agoq; Deo magnas gratias, quòd ad hoc temporis momentum constantem in his animum mihi præstiterit. quo momento eccetibi Sandeyu Faber tignarius nunciatum venit, certissimò hodie mihi vitam ereptum iri. De quo
qui-